

Hemmablind.

Kanske är du som jag ofta hemmablind... ja, alltså, man längtar så förbenat att få åka höj i Skåne, på västkusten, Norrland.. kort sagt, överallt utom där man bor, för här har man ju åkt "alla" vägar. Man uppskattar inte längre den vackra naturen kring sig... man har blivit "hemmablind".

Men så igår, när Frun sa: "vi kan väl åka en sväng", tänkte jag, idag ska jag ta mig tusan ta på mig "turistglasögonen", ja det vill säga, låtsas som om man aldrig åkt där man åker förr. Som att man var på semester långt bort på okända marker.

Vi beslutade oss för att åka till Stjärnsund, denna kulturens och teknikens högborg där Christoffer Polhem verkade i denna sagolikt vackra herrgårdsmiljö. Man tillverkar än idag ur här. Dessutom har dom ett fik som säljer "allt". Frun sa: "har du plånbok och mobiltelefon?" "Visst", sa jag. Så åkte vi.

Vi åkte mot Garpenberg och vek av öster om dalälven, East of Eden, kallar jag denna pärla av mc-vägar. Ni som hänger med Pålle Pe och gänget till Torsång kommer att få njuta av den vackraste delen av "East of Eden".

Älven är vackrare än nånsin med mina "nya" ögon och husen är så pittoreska. Säkert hundra ståtliga tranor betar och bligar mot oss, korna ser snällare ut, inte bara dumma !

På vägar som jag åkt många gånger förr upptäcker jag nu vilken underbart fascinerande natur som omger mig.

Efter många kringelikrokar börjar vi närma oss målet, när SANNINGEN slår ner som en bomb.

NUUU först förstår jag... kvinnors språk... hon sa : har du plånbok (vilket jag ju hade) men menade : har du pengar med dig !

Varför är de så funtade att de säger en sak men menar något annat? Ja alltså, "där ligger det ett fik" - men menar, HALLÅ, stanna ,jag är kaffesugen.

"Det finns tvätt i tvättmaskinen" - jaha... menar: ta och häng tvätten!

Så är det i all oändlighet. Hur ska man veta? Vad menar dom EGENTLIGEN?

När kommer någon att bli professor i kvinnligt beteende... istiden kommer nog före.

Nå, i alla fall, jag har naturligtvis bara plastkort med mig och jag känner hur hon bara ruskar lätt på hjälmen bakom mig. Nä, ingen tankeläsare idag heller!

- Men jag har kort med mig, dom tar säkert kort, försöker jag.

- Vi fikar när vi kommer hem, säger Frun.

- Ok, ska vi bara köra förbi, menar du.

Hon nickar, suckar ...

Nej, säger jag, vi stannar.

För där sitter en tredjedel av Vulcan Riders Hedemora, han kör numera 1500 Drifter, och den måste ses. Han har dessutom sonen med som övningskör på nåt av okänt märke. Alla tvåhjulingar utan ett "V" på tanken är nämligen okända märken, utan intresse, dom finns bara...

Grabben är dessutom med i "min" brandgrupp, så här måste snackas.

Nu börjar Frun få ont i baken, men eftersom vi inte ska fika här, utan hemma, så åker vi några andra kringelkrokar och njuter innan vi landar.

Frun är lite öm men jag njuter efter ett formidabelt skådespel som bara en "turist" upplever.

Nästa gång tar jag på dom ögonen igen. Va spännande!

Sköna Vulcan – hälsningar från

Anders Wikholm

Hedemora